

TENDINȚE ACTUALE ÎN DESIGNUL MOBILIERULUI

Veronica BARBĂ, Marina GONDIU, Alina VLAS-VEVERIȚĂ

Universitatea Tehnică a Moldovei

Abstract: *Tendențele contemporane impun schimbări majore în stilurile de viață și în comportamentele cotidiene a societății, iar designul mobilierului este influențat de numeroși factori, stiluri și direcții. Producerea de noi valori și noi criterii de calitate, implică găsirea unor noi forme. Designerii pot juca un rol important „dând formă” unei lumi ce se schimbă și „oferind oportunități” noilor comportamente. Noul design eficient contemporan are ca scop proiectarea obiectelor noi și crearea unui nou raport între om și zona de experiment, inovație și cercetare științifică.*

Cuvinte cheie: *mobilier, design, utilitate, estetică.*

"Design-ul se îndreaptă spre ființele umane, pentru a proiecta și a rezolva problemele umane prin identificarea acestora, examinând și executând cea mai bună soluție. "

Ivan Chermayeff

Mobila este unul dintre principalele obiecte necesare vieții și activității omului, deoarece îndeplinește cerințe materiale prin funcțiunea sa practică și în același timp un important rol estetic în împlinirea necesității de frumos. Mobilierul constituie un mijloc important de ameliorare și înnobilitare a condițiilor de viață și muncă a omului, contribuie la realizarea spațiilor interioare ambientale, conferind confort, intimitate celor ce locuiesc habitatul respectiv. Proiectarea mobilierului este complexă și are un scop multiplu, ea fiind orientată spre a crea un obiect care va combina concomitent trăsături precum funcționalitatea, performanța, calitatea, durabilitatea, economicitatea, ergonomia, siguranța și frumusețea. Piese de mobilier cu valoare funcțională obișnuită se pot defini prin o simplă enumerare a categoriilor pe care le include (scaune, mese, dulapuri, paturi, canapele, fotolii, etc.) sau ca piese de mobilier cu funcții culturale, simbolice sau religioase, specifice în aranjarea spațiului interior, individualizând mediul, conferindu-i un caracter personal.

Valoarea unei piese de mobilier poate fi înțeleasă prin sentimentele de confort sau de disconfort pe care le crează la nivel fizic și psihic, iar de către proiectant prin succesul pe care îl obține pe piață. În producție și pe piață se înregistrează o adevărată explozie de piese de mobilier nou, realizat în mare măsură prin aportul esteticii. Mobilierul proiectat după cerințele esteticii posedă însușiri care le conferă anumite forme, desene, ornamente, stil, simetrie, proporție, armonie, contraste, culori, materiale, dimensiuni, etc.

Percepția estetică față de piesele de mobilier crează o emoție și face apel la diverși factori: factori pur *emoționali*, factori *cognitivi* (senzația estetică fiind legată de ceea ce omul cunoaște, de interpretarea personală a cunoștințelor, de cultură), factori *intelectuali* (satisfația logică în fața înțelegerii produsului), factori *psihologici* (plăcerea estetică depinzând de calitatea senzațiilor omului, de pragurile psihologice de percepție, de condițiile psihice personale). Cu ajutorul acestor elemente se identifică trăsăturile designului și caracteristicile pieselor de mobilier care va avea cel mai mare impact asupra omului.

Funcția utilitară completează latura estetică, iar absența ei scade creația umană. Orice piesă de mobilier nu poate fi concepută fără o destinație precisă, fără a servi unui scop. De aici se desprinde ideea funcționalității, considerând că esteticul decurge automat dintr-un funcțional bine conceput. Trebuie să existe raporturi strânse între frumos și util, accentuarea unuia sau altuia dintre aspecte determină rezolvări nepractice, monotone.

Mobilierul înseamnă frumusețea formelor utile și se referă la posibilitățile pe care le conferă mobilierul de a depozita, de a ordona, de a transporta obiecte, pentru odihnă sau pentru activitate și, nu în ultimul rând, de a asigura confortul fizic și psihologic al omului. Optimizarea acestor imperative trebuie să fie determinată potrivit condițiilor timpului și necesităților vieții moderne, de personalitate și gustul propriu.

Sistemul de percepere, preferințele față de piesele de mobilier sunt adesea dominate de influențe sociale, culturale sau economice:

Tendențele sociale, cum ar fi acelea care domină industria modei, pot schimba preferințele noastre referitoare la stil de la un an la altul. În același timp putem afirma despre definirea designului că este mereu în stadiul de completare, datorită dezvoltării continue a domeniului. Tendențele designului sunt proiecțiile vizuale ale unui proces intelectual asupra unei probleme. Putem distinge două tendințe în designul actual:

Designul mobilierului de lux, contribuie la întreținerea visului societății ce tinde tot mai mult spre expansiunea luxului, ce favorizează consumul excesiv de produse pur și simplu dintr-o necesitate estetică și « de imagine socială ». De multe ori societatea actuală pretinde individului să fie o elită, iar proiectarea în acest caz are ca scop să reprezinte personalități sau staruri.

Designul mobilierului eficient, își direcționează exigența spre sfera umană - socială – ecologică-pentru o evoluție conștientă și benefică. Designerul din a doua categorie se concentrează pe probleme de ecologie, de inovație, de evoluția ideilor, de responsabilitate față de societate, de conținut și nu doar de suprafață. Este prezent și se implică activ în cercetări științifice interdisciplinare.

Mediul cultural în care trăim ne afectează valorile personale și sociale, iar prin acestea se modifică tipurile de simboluri vizuale pe care le acceptăm sau nu.

Economia poate îndrepta designul către teme particulare ale vizualizării. Deciziile ce intervin în legătură cu diversificarea și soluțiile estetice adoptate în acest sens, trebuie să aibă la bază o serie de criterii și anume: criterii tehnice; criterii de piață; criterii economice; criterii sociale.

Metodele de proiectare diferite și anumite moduri de execuție, sunt bazate pe folosirea tehnologiilor noi și a utilajelor perfecționate. Acestea impun următoarele:

- construcția și logica formei să se justifice numai prin raportare la calitatea mobilierului, având scop o întrebuințare precisă ;
- componentele formei să se coreleze geometric, potrivit scopului pentru care obiectul urmează a fi fabricat ;
- materialele și structurile formei să fie alese având în vedere solicitările ce decurg din funcțiunile sau întrebuințările mobilierului ;
- realizarea și procurarea mobilierului să nu implice eforturi economice prea mari;
- mobilierul astfel realizat să fie cât mai ușor de folosit, manevrat, manipulat ;
- mobilierul să ofere maximum de confort posibil la momentul respectiv ;
- să necesite minimum de cheltuieli pentru întreținere ori funcționare.
- să răspundă exigențelor privind protecția mediului.

Așadar, dezvoltarea domeniului de proiectare a mobilierului nu este niciodată simplă sau directă, ea necesită o cercetare atentă, planificare corespunzătoare, o abordare multidisciplinară împrumutând metode de marketing, de inginerie și de design industrial. Îmbinarea științelor sociale, a tehnologiei și artei aplicate nu va fi niciodată ușoară. Designerul trebuie să știe că funcționalul, ergonomicul, esteticul și economicul trebuie să conlucreze pentru a se ajunge la eficiență, pentru a satisface cerințele societății contemporane.

Bibliografie:

1. Lapadat, Marius-Marcu „*Introducere în arhitectura de interior*”; Simetria, 2013
2. Batali, Luminița „*Introducere în Istoria Designului*” ; Artă, Design, Arhitectură, 2010
3. Bryan Lawson, „*How Designers Think*” ; Great Britain 2005
4. Publicații periodice: « Domus Design », « Modern design».
5. www. Wikipedia